

ת"פ 46974/06 - מדינת ישראל נגד ע.ס (עוצר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

26 בנובמבר 2014

ת"פ 46974-06 מדינת ישראל נ' ס (עוצר)

ת"פ 46989-06-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י בא-כוחה עו"ד גנית אטיאס

נגד
הנאשם
ע.ס (עוצר) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד שחדה ابو מדיעם

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבודות כתוב אישום מתוקן בעבירה של פיצעה כשהעברית מזוין.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן ביום 14.6.18, בסמוך לשעה 1:00 אחר חצות, הגיע הנאשם לבית הוריו, כשהוא תחת השפעת אלכוהול ובקש להיכנס לבית, אך בשל היותו שני, amo התנגדה לכך. במעמד זה פנה לנאשם אחיו וביקש ממנו לצאת לדברי האם. או אז, אחז הנאשם בשבר בקבוק זכוכית ופצע באמצעותו את האח בכך שזכר אותו בכתפו הימנית וגרם לו לחבלה בדמות חתך באורך של 5 ס"מ בגין נזקק לטיפול רפואי שבמהלכו אוחזה החתך באמצעות סיכות. עוד מתואר כי עבר למשעו של הנאשם עליו בבית בו שהה הנאשם,-Amo, המתлонן ואחותו והתפתח בהם עימות.

בהתדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הייתה הסכמה עונשית ובטרם נשמעו הטיעונים לעונש, הלה נשלח לקבלת תסקירות מעת שירות הבחן.

תסקירות שירות המבחן

מהתסקירות עולה כי עסקין בנאשם בן 24, רוק, תושב באר שבע, אשר לפני מעצרו עבד במפעל עופות בלבד ולפניהם, עבד בעבודות בניין. אשר למשפחה מוצאו- מצוין כי הנאשם הינו הרביעי בסדר הלידת, אחרי שתי אחיות גדולות ואחיה אשר נפטר ממחלה הסרטן. שני הוריו אינם עובדים ומתקיימים מקצועות המל"ל. הנאשם תיאר את אביו כאדם עצבני

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין - verdicts.co.il

אשר הפגין אלימות כלפי בני המשפחה. את אמו תיאר כאישה תלותית, חלה, המתנסה להתמודד עם המטלות اليومיות. אשר לאחיו- תיאר כי נוכח תמיכתו הכלכלית במשפחה אלו רוחשים לו כבוד.

הנאשם מסר כי סיים 11 שנים לימוד אשר אופיינו בקשיים לימודים וחברתיים וכן מעברי מגורים רבים. הלה ציין כי במהלך ילדותו אבי נפגע בתאונת דרכים אשר בגין החיל לסייע למחללה نفسית. נוכח מצבו הרפואי אליו של הנאשם לא עבד וכן נאלץ הנאשם לעזוב את ספסל הלימודים וליטול על כתפיו את תפקיד המבוגר האחראי לרבות סיועכלכלי המשפחתי.

עוד ציין כי בילדותו התגורר בצפון עם בני משפחתו, בבית שקיבלה אמו בירושה מביתו. אולם, נוכח חילוקי דעתם ביחס לירושה עזבה משפחתו דרומה ל... ובהמשך עבר להתגורר בבאר שבע. הנאשם תיאר את המעבר כאירוע משברי וזה נוכח ההבדלים במנטליות שבין האוכלוסייה הבודהיסטית בצפון לעומת זו שבדרום. הנאשם מסר כי מעבר זה נתן אותותו ביחס לבני המשפחה, כאשר נקודת השיא היא שככל אחד מבני המשפחה ערך בנפרד ניסיון התאבדות. זה ציין כי במקביל לבני המשפחה נפשי החל לשנות משקאות אלכוהוליים על מנת להתמודד עם קשייו ומazel החלה מעורבותו בעולם הפלילי.

בנוגע לשימוש בחומרים משני תודעה ציין כי ניסה פעמים בודדות בצריכת סמים מסווג חשיש, אולם נוכח ההשפעה השלילית על תפקודו לא הרחיב את שימושו בכך. מайдך, את השימוש במשקאות אלכוהולים החל בגיל 17 באופן ספורדי וזה נהפך לשימוש אינטנסיבי, על בסיס יומיומי. הנאשם מסר כי הסתמכיותו הפלילית הינה על רקע שתית אלכוהול. כמו כן, הלה ציין כי הוא מעוניין לשנות מאורחות חיים אלו ולהשתלב בהליך טיפול בבעיית התמכרותו לאלכוהול אשר בגיןו שילם זה מכבר מחיר כבד, בכל הקשור בהקמת משפחה ומציאת פרנסה.

שירות המבחן מצין כי מחוות דעת פסיכיאטריות קודמות עולה כי לאחר שעבר תקופות גמילה מאלכוהול החל לדוח על שמייעת קולות ועל תגבות דיכאוןיות. הפסיכיאטר מצין כי באותה העת הנאשם היה מצוי במצב פסיכוטי וכי לא ניתן לשלוול מחלת نفسית. הנאשם מסר כי בטרם מעצרו לא עמד בקשר עם הגורמים הפסיכיאטרים לטיפול במצבו.

ביחס לעבירות נשוא התקיק דנו- מסר הנאשם כי בעת ביצוע המעשים היה נתון להשפעת אלכוהול. זה מסר כי זכר את פרטיה האירוע באופן מעורפל וכי התקשה לשלוט על מעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתנסה לבחון באופן מעמיק את מעשיו ולערוך חשבון נפש. עוד העריך שירות המבחן כי כאשר הנאשם שותה אלכוהול התנהגותו הופכת לאימפלטיבית ולא ראיית الآخر. מצין כי הנאשם מספק הסברים לשימוש באלכוהול ומתנסה לערוך בבדיקה פניםית וביקורתית לדפוסי המכשילים. שירות המבחן התרשם כי חרף הצהרותיו בדבר רצונו לשנות את אורחות חייו - הלה אינו נוטל אחריות על מעשיו. כל אלו מצביעים על מי שאינו בשל להירთמות להליך טיפול אינטנסיבי ואורך טווח.

בاهדר שנייני תפיסתי ומחשבתתי, ובהדר קושי להיפרד מtrapesa עצמית חלה וקורבנית - שירות המבחן מתרשם כי הנאשם יתנסה להתמודד בתוכנית טיפול מחוץ לគותלי בית הסוהר. כמו כן, נוכח העדר הפסקה בהתנהגותו וכן הkowski להפיק לךחים מהעונשים הקודמים שהוטלו במסגרת תקויי הקודמים- מעריך שירות המבחן כי רמת הסיכון

להישנות התנהגות אלימה ותוקפנית הינה גבוהה. שירות המבחן בסיום דבריו לא בא בהמלצת טיפולית לגבי נאשם זה.

כמו כן, הומלץ על הטלת עונש מאסר בפועל אשר יעביר מסר מרתיע ומחדד גבולות.

טייעוני הצדדים

במהלך הדיון שנערך בפני ביום 12.11.14 הפנתה ב"כ המאשימה לחומרת המעשים המוחסמים לנאשם וכן גם לעובדה שמעשו של הנאשם בוצעו באמצעות שבר זכויות וכי בעקבות מעשים אלו נגרם למתלון חתק באורך של 5 סמ' אשר הצריך טיפול רפואי הכולל איחוי החתק באמצעות סיכות. עוד הפנתה לכך שהמתלון הינו אחיו הצעיר של הנאשם,ILD 1997, אשר במקום להגן ולשמור עליו ניצל הנאשם את מעמדו ואת כוחו אל מול אחיו הצעיר.

בהתאם לתיקון 113, הפנתה לערכיים המוגנים אשר נפגעו, בכללם, שלמות גופו וביתחונו של האדם. זו עטרה למתחם עונשה הנע בין 12 - 24 חודשים מאסר בפועל. נוכח האמור בתסקיר סבורה כי לא מתקיימים שיקול שיקום אשר בעטאים ניתנת לחזור מתחם העונשה. בתוך גדרי המתחם עטרה ליתן הדעת לעברו הפלילי של הנאשם אשר מלמד כי אין מדובר במעידה חד פעמי והדברים אמרוים במשנה תוקף בשם לב להרשעתו מיום 1.4.14 אשר עניינה תקיפה סתם כלפי אביו של הנאשם. בין הרשעה זו תלו依 ועומד מאסר מותנה אשר לא הרתינו מleshov ולחתוא בעבירות דומות ואף קשות יותר תוך פרק זמן קצר. בנסיבות אלו, עטרה להטלת עונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחם אשר לא יפחית מ-24 חודשים, וזאת לצד מאסר מותנה מורתיע, קנס, פיצוי למתלון וכן חותימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

ב"כ הנאשם ביקש תחילת להעיד את אמו של הנאשם ולאחר מכן את אחיו, המתלון. האם בעודותה ביקשה את רחמי בית המשפט ומסרה כי הנאשם מאד אהוב על בני המשפחה. עוד ציינה כי הנאשם עוזר במטלות היומיומיות וכן מסייע בטיפול באביו אשר הנה נכה. המתלון הוסיף על דברי אמו ומסר כי הוא מעוניין בשחררו של הנאשם וכי יחסיהם כוים תקינים.

ב"כ הנאשם הפנה להודאותו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך זמן שיפוטי יקר וכן ליתר את העדת בני המשפחה, על כל המשתמע מכך. להה הדגש כי לא בכדי הוסיף סעיף מס' 3 לכתוב האישום המתווך, שכן, עבור לאיורע נשוא כתוב האישום, המתלון, אמו ואחרים נוספים הגיעו לדירתו של הנאשם, כאשר בהמשך של דברים התפתח עימות בין הצדדים. לדבריו, הנאשם לעומת בני המשפחה בחר שלא להגיש תלונה נגדו וזאת על מנת לשמור על התא המשפחה. זאת ועוד, הפנה לנسبות חיו הלא פשוטות של הנאשם כפי המתואר בתסקיר ולכך שעסוקין בנאשם צעיר, כבן 24. בנוסף, עתר ליתן הדעת לעמדת המתלון ולרצון המשפחה לאחות את השברים. להה הדגש כי הבקבוק אשר עם שברי חתק את המתלון נמצא במקום האירוע ומכאן שאין מדובר בעשויים אשר קדם להם תכנון ומהשבה. לדבריו מתחם העונשה ההולם את נסיבותו של תיק זה נع בין 3 - 10 חודשים מאסר בפועל. להה סבור כי בנסיבות תיק זה ניתן להסתפק ביום המעצר המגיעים לכדי 5 חודשים.

הנאשם ביקש להוסיף על דברי בא כוחו ומסר כי במועד האירוע היה שני. כמו כן, ציין כי הוא מעוניין לשוב לעבודתו

באשדוד בפעולת לנילונים, שם עבד בטרם המעצר.

דין והכרעה

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות במבצע העבירה".

בעירות התקיפה פגע הנאשם בערכיהם החברתיים של הגנה על כבודו, שלמות גופו וביטחונו האישי של המתלוון. לא אחת התריעו בתים המשפט ביחס לעבירות האלימות כי יש למגר את תופעת הבריות על ידי ענישה הולמת.

על מדיניות הענישה שיש לנתקוט בעירויות אלו אפנה לדבריו של כב' השו' ריבלין בע"פ 10/2169 מדינת ישראל נ' מאי (12.5.11):

"אכן, כפי שצינו בית המשפט המחווזי" ניתן למצוא פסיקה בגוונים שונים בעירות דקירה" והדבר תלוי בנסיבות המקירה. לעומת זאת, מן הראו' לקבוע רף ענישה חמיר בGIN עבירות מעין אלה. אין זאת אך בשל המטרה החשובה של מיגור "תת-תרבות הסיכון", כפי שכונתה פעמים רבות בפסקה; עבירות דקירה כשהן לעצמן, ומבליל להתחשב בריבוין, הן עבירות אלימות קשות שטמונה בהן סכנה חמורה לחים, לגוף ולנפש".

עוד ראה בעניין זה ע"פ 8113/12 מחלב נ' מ"י (4.8.13):

"מקרה זה מצטרף לרשימה ארוכה של אירועים, שבהם נעשה שימוש בסכין או בכלי משחית אחרים, לשם פתרון סכסוכים ומלחמות, כאשר, לעיתים קרובות, תוכאות המעשים הן קשות ביותר. על חומרתה של תופעה זו, אשר פשטה בנסיבותינו והיא, לדעון הלב, הולכת ומתרחבת, ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה קשה ומחמירה, עמד בית משפט זה בשורה ארוכה של פסקי דין".

מדיניות הענישה הנהוגה בעירויות אלו נעה בין מספר חודשים מסר בפועל ועד שנתיים וחצי מסר בפועל.

במסגרת עפ"ג 28534-10-12 סרובי נ' מדינת ישראל (20.2.13)- נדחה ערעור מטעם הנאשם אשר הוטל עליו עונש של 16 חודשים מסר בפועל בגין עבירות של פצעה כההערין מזון וכן בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה;

במסגרת עפ"ג 45636-06-13 מדינת ישראל נ' טל (30.6.13) - נקבע כי מתחם הענישה הראו' בעירית חבלה או פצעה כההערין מזון נع בין 9 ל-24 חודשים מסר בפועל. בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעונש הוחמיר מ-6 חודשים ל-12 חודשים מסר בפועל;

במסגרת ת"פ 14516-07-12 מדינת ישראל נ' גל גאל זוארץ (29.9.13) - הוטל על הנאשם עונש למשך 14 חודשים בגין עבירות של פצעה בנסיבות חמירות, איומים וכן בהחזקת סכין. על פי האמור הנאשם פצע את המתלוון

בכך שזכר אותו שתי דקירות באזור העכוуз ובמהמשך أيام עליו. מתחם הענישה שנקבע נع בין 12 ל-30 חודשים מאסר.

במסגרת ת"פ 38732-07-12 **מדינת ישראל נ' דיזוב** (7.11.12) - קבע כב' השופט ב', שגיא כי מתחם הענישה בגין עבירה של פצעה כשהעבריין מזוין נע בין 5 חודשים ל-18 חודשים מאסר;

במסגרת ת"פ 28988-06-12 **מדינת ישראל נ' גנטט** (25.10.12) - הוטל על הנאשם עונש של 15 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של פצעה כשהעבריין מזוין וכן החזקת סכין שלא למטרה כשרה. כב' השופט י' עדן מצין בגזר הדין כי מתחם הענישה בעבירות אלו נע בין שנת מאסר ועד 3 שנים;

בבחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים ישראשית ליתן הדעת לעובדה שקרבן מעשיו של הנאשם היו אחוי הצעיר. עצם הפנית אלימות קשה כלפי מי אשר הינו בן משפחתו של הנאשם מלמדת על מסוכנות וקושי ברישון יצרים. יתרה מזאת, רבות מנסיבות החיים הקשות שיפורטו ביחס לנאים תקיפות גם ביחס למתلون, לרבות העדר דמות אב, מעבר מגורים מן הצפון לדרום וקשרים סוציא-כלכליים בולטים. הנאשם לא זו בלבד שאינו מגן על אחיו ומסיע לו במסגרת אותה אחדות גROL, אלא מגיב באופן אלים ופוצע אותו באמצעות שבר בקבוק. כך גם יש לתהות כיצד אותו תפקיד בוגר אחראי שנטל על עצמו הנאשם מוצא ביטוי בהתנהלות כה קשה כלפי בן משפחה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, גם הן מלמדות סתמית ולא כל סיבה ממשית. הלכה למעשה הנאשם מגיע לבית משפחתו כשהוא תחת השפעת אלכוהול. אמו של הנאשם, כפי הנראה מתוך נסיון העבר (ויל' התייחסות בית המשפט לכך בהמשך), צופה את הנולד ומונעת ממנו להיכנס. הנאשם "דרון" ודוי היה בבקשתו של המתلون שיצית לאמם על-מנת שהה בתגובה יחתוך אותו בכתפו באמצעות שבר הבקבוק.

מקרה זה, מעבר לאלימות הסתמית שבו, מהוות דוגמא נוספת להשפעת האלכוהול כmphol אלימות, לעיתים אלימות קשה. לעניין זה יפים דברי כב' השופט רובינשטיין בערעור פלילי 5831/13 פלוני נ' מדינת ישראל: "...הסיפור שלפנינו, נמנה על סוג המקרים הפוקדים את שערו בית המשפט באופן תDIR יחסית, בהם בני נוער מקיימים מסיבות ואירועים חברתיים שונים, שותים לשוכרה ומבצעים עבירות אלימות או מין שונות. לאחר מעשה, ובהתאם לפיקחות, תולמים הם את הנאשם במשקה, כאלו הocus או הבקבוק הם אלה שהצמיחו ידים ורגלים, פיתחו בינה ודעת והחליטו לבצע עבירות".

גם בעניינו הנאשם טוען כי זכר את האירוע במעורפל, ותולה את מעורבותו בשתייה האלכוהול. מעבר לכך, האירוע הותיר את חותמו על אחיו הצעיר בדמות חתק של 5 ס"מ שהצריך סגירה באמצעות סיכות. לא מותר לציין כי אירוע שכזה יכול בקלות להסתתר בתוצאה קשה יותר, ולעתים אף יד הגורל היא בין חבלת וחיתוך של כליدم מרכזי, שיכול ויביאו לפגיעה קשה, לבן פצעות המציגות איחוי בלבד.

בצד האמור לעיל, אין לומר כי מדובר באירוע מתוכנן. כפי הנראה, חמתו של הנאשם בערה בו לאחר העימות עם בני משפחתו, ובהתו תחת השפעת אלכוהול פעיל כפי המתואר. אין מדובר למי שהציג יד מבועדת בכללי משחית, והבקבוק שבו עשה שימוש נלקח ממוקם הימצא. כך גם יזכיר שהפניה הבקבוק נעשתה לעבר הכתף ולא לעבר איברים

נעשה שימוש בסכין שהובאה מבעוד מועד, ונעשה בה שימוש מספר רב של פעמים לעבר איברים חיווניים בגוף הקורבן.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערבים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה בגין דא וכן בשים לב לנسبות ביצוע העבירה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין המיויחס לנואם נוע בין 10 ל-24 חודשים מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם בגין מתחם:

בגזרת עונשו של הנאשם בטור גדרי המתחם, יש לקחת בחשבון לפחות את הودאותו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר וכן ליתר את העדות בני המשפחה, על כל המשתמע מכך. כמו כן יש ליתן הדעת לכך שעסוקין בנאים צעריך יחסית בגיל, אשר לו נסיבות חיים לא פשוטות וזאת כפוי שפורת בהרחבנה בתסaurus.

כמו כן, ובזהירות המתבקשת, יש ליתן משקל מסוים לדברים אשר מסרה אמו של הנאשם בבודהה בבית המשפט, וכן לעמודת המתلون. שני אלו מעוניינים בחזרתו של הנאשם להציגו עם. בהקשר לכך יש להוסיף כי לאחר שחרורו של הנאשם אלו ימשיכו להציגו בפני ייחודי, תוך ניסיון לשיקום התא המשפחה שנפגע בתוצאה מעשיו של הנאשם.

מנגד ולחומרה יש ליתן הדעת לעבורי הפלילי של הנאשם הכלל חמש הרשעות קודמות, חurf גילו העציר יחסית. עיון מודוקדק בגלויו הרשעתו מלמד כי עבירות אלימות כלל, וUBEIROOT אלימות כלפי בני משפחתו בפרט, איןין זרות לנאים. במסגרת ת"פ 25301-09-09 הורשע הנאשם בעבירה של פצעה ואיומים, כאשר עיון בגורם-הדין מלמד שבמקרה זה גרם הנאשם לחתק בצווארו של המתלוון אך בשל מחלהות על מקום חנייה. בגין תיק זה נגזרו על הנאשם שישה חודשים מאסר בפועל. במסגרת ת"פ 14621-01-10 הורשע הנאשם בתיקותו של קטין אגב הפרת הוראה חוקית, שם דובר בקטין שחייבת בקטין בנסיבות ידי, משך בשערות ראשו, הרים אותו משערותיו וזרק אותו לעבר הרצפה.

יתירה מזו, במסגרת ת"פ 42874-07-13 הורשע הנאשם בגין תקופת אביו, כאשר עיון בכתב האישום המתווך מלמד כי בדומה למקורה שבפניו הנאשם קיל את אחוינו, ולאחר שהתבקש שלא לעשות כן על-ידי אביו זה תקף אותו שלא כדין. בגין תיק זה נגזרו על הנאשם שישה חודשיים מאסר בפועל שיכול וירצוי בדרך של עבודות שירות. כך גם נגזר עליו מאסר מותנה בן שישה חודשים שהינו בר-הפעלה בתיק שבפניו. לא היה במאסר מותנה זה או בהמתנתו לריצוי מאסרו בדרך של עבודות שירות כדי למנוע ממנו להסתבר פעם נוספת בפלילים. להרשעות אלו יש להוסיף הרשעה במעשה מגונה, וכן בתפרצויות וגנבה מרכוב.

למקרה עברו הפלילי עולה כי הנאשם נהוג באליומות כלפי שכנו, כלפי אביו, כלפי קטינום, כלפי אחיו, כאשר בכל המקרים מדובר על אלימות בשל מה בכרך. גם אם התמכוורת לאלכוהול הינה המניע העיקרי להסתבכויותם בפליליים, הרי שגם נותרה ללא מענה טיפול ולא בכדי שירות המבחן מצין כי מן הנאשם נשקפת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות פורצת חוק. נדמה כי עונשים קודמים, מתוניים, שהושטו על הנאשם, לא היה בהם כדי להביאו להפנים את הפסול במשעיו. בנסיבות אלו יש מקום ליתן ביטוי גם לשיקולי הרתעת היחיד הצד משקל מה להרעת הרבים נכון נפוצותן של

העבירות בהן הורשע.

אין לדבר על שיקולי שיקום בגין יש לסתות מטה ממתחם העונש ההולם. כך גם חרף האופן שבו הנאשם תופס עצמו, השפעת המעצר והמאסר על בני משפחתו תהיה שלילית, ובמובנים מסוימים יהיה בה אף להיטיב עמו נוכח האלימות שזה הפנה כלפים בעבר, וגם במסגרת תיק זה.

אשר למאסר המותנה, הרי שבשורה ארוכה של פסקי-דין נקבע כי יש להפעיל מאסר מותנה זה במצטבר לכל עונש אחר. יחד עם זאת, בעניינו מצאתי ליתן ביטוי להודאותו של הנאשם גם בחפיפתו של המאסר המותנה ولو לפנים משורת הדין.

מכל המקובל לעיל, הנה גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 13 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 18.6.14;
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים מת"פ 42874-07-13 כך שחודשים מהם יהיו במצטבר לעונש המאסר עליו הורתי בסעיף א' לעיל, וארבעה חודשים בחופף. בסך-הכל יהיה על הנאשם לרצות 15 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו. עונש מאסר זה ירוצח במצטבר לכל עונש אחר אותו מרצה כתת הנאשם;
- ג. שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות אלימות מסווג עונן;
- ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות אלימות מסווג פשע.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחווזי.

ניתן והודיע היום, ד' בכסלו התשע"ה, 26/11/2014, במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט